

N:o 21.

A/ Herr S. A. Hedlund: Om tillverkningskatt å fabrikationen af hvitbetsocker.

Då motion, rörande tillverkningskatt å fabrikationen af hvitbetsocker, vid förra riksdagen väcktes, var saken ännu så ny och den allmänna meningen så oförberedd derpå, att det ej är att undra öfver, det förslaget icke vann framgång. Det var också svårt att för mängden af representanter göra frågans rätta beskaffenhet fullkomligt klar. — Man ville uti en sådan skatt se en tunga lagd på en uppblomstrande näring och en ny skatt på jordens produktion, och man fattade blott småningom, att saken i sjelfva verket gällde att förebygga, det icke en större eller mindre del af den beskattning landet åtagit sig på en af sina viktigaste konsumtionsartiklar, i och för Statens allmänna behof, undanrycktes till förmån för en enskild fabrikation.

Den förtjenstfulla utredning af ämnet, som gafs af Bevillnings-Utskottet, lyckades, såsom det syntes, att åtminstone mildra den ovilja, hvarmed motionen först möttes; men det var först efter det Riksdagen beslutat en förhöjning i tullen å råsocker från 8 till 10 öre per skålpund. hvarigenom en ökad present af några tiotusental Riksdaler bereddes den enda hvitbetsockerfabriken i landet, som man började tydligare inse naturen af den beskattning, hvarom här var fråga. Förtjenstfulla utredningar i en af landets tidningar, Aftonbladet, hafva också varit egnade att visa hvilka stora belopp nämnda fabrik drager ifrån Statsverket, belopp, som torde, derest det så får fortgå, inom en icke lång tidrymd komma att räknas icke i hundratusentals Riksdaler, utan i millioner.

Af de prospekter, som blifvit utgifna till bildande af nya bolag för hvitbetsockertillverkning, framgår, att dylika anläggningar kunna väl bära sig, utan att draga ett så oerhördt understöd från Statens sida. Skulle likväl detta ej vara fallet; skulle de icke bära sig utan ett sådant understöd, så utgör denna tillverkning en dubbel förlust för landet, enär deraf följer ingenting annat än att man skulle på Statsverkets bekostnad bedrifva odling af en jordfrukt, som lönade sig mindre än den produktion, som man dermed undanträngde.

Med fågnad har jag förnummit, att flera representanter, som vid föregående riksdag missförstodo den motion, hvarom här är fråga, nu äro benägna att un-

derstödja densamma. Då hvarje uppskof är betänkligt, emedan dermed ej blott stora statsinkomster borttryckas från sitt ändamål, utan personer kunna inlockas i företag, som omöjligt *kunna* fortfarande åtnjuta de fördelar, hvarpå de byggas, så har jag ej tvekat att hörsamma de härom emottagna uppmaningar att förnya mitt förslag:

det Riksdagen måtte besluta, att fabrikationen af hvitbetsocker skall beläggas med en tillverkningskatt, som motsvarar tullen å råsocker, eller, med andra ord, den förlust, som tillskyndas Statsverket genom den förminskning i tullinkomster, som vårlas af den skattefria hvitbetsockerfabrikationen.

Jag anhåller vördsamt om remiss af denna motion till Bevillnings-Utskottet.

S. A. Hedlund.

N:o 22.

Af Herr O. Nilsson: Om ändring i 47 § Konkurslagen.

Enligt 47 § af gällande Konkurslag, skola de i konkursbo valde gode män under anslagstiden låta värdera detsamma tillhörande fasta egendom, om sådan finnes, hvilken värdering, som af domaren i orten skall förrättas, tillskyndar konkursboet en kostnad oftast icke obetydlig, utan att en sådan värdering medför riugaste nytta för konkursboet.

Borgenärerna i en konkurs kunna å sammanträde, oafsedt domarevärderingen, besluta, att konkursmassan tillhörande fast egendom skall å första auktionen försäljas, såvida en af dem bestämd summa bjudes, i annat fall å andra eller tredje auktionen till hvad pris som helst. Då stadgandet i åberopade § om värdering å fast egendom, icke medför något gagn för konkursbo, utan i stället förorsakar förlust för detsamma, ej allenast genom värderingskostnaden utan äfven genom det hinder en fördröjd värdering lägger i vägen för försäljningen, så att efter värderingen, som af domaren företages då han har läglighet eller när han så behagar,